

บทที่ 8
รายได้ประชาชาติ
(national income)

ความหมายของรายได้ประชาชาติ

รายได้ประชาชาติ (national income) หมายถึงรายได้ของประชากรในประเทศใดประเทศหนึ่งรวมกันในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หรือหมายถึงมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายทั้งหมดที่ประชากรของประเทศนั้นผลิตได้ในรอบระยะเวลาหนึ่ง

ความสำคัญของรายได้ประชาชาติ

- ▶ ใช้เป็นตัวชี้วัดฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศ (และความเป็นอยู่ของประชากรในประเทศ)
- ▶ ทำให้ทราบว่าเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงอย่างไรเมื่อเปรียบเทียบรายได้ประชาชาติระหว่างปี
- ▶ ใช้ในการเปรียบเทียบภาวะทางเศรษฐกิจกับประเทศอื่น
- ▶ ใช้ในการวัดความสำเร็จของนโยบายทางเศรษฐกิจของรัฐ
- ▶ ใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

การจัดทำบัญชีรายได้ประชาชาติ (national income account)

เนื่องจากตัวเลขรายได้ประชาชาติเป็นเครื่องมือหลักที่นักเศรษฐศาสตร์ใช้ในการวัดระดับของการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศในรอบระยะเวลาหนึ่งเพื่อใช้เป็นเครื่องวัดถึงฐานะทางเศรษฐกิจและระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศนั้นๆ หรือนำมาใช้เพื่อเปรียบเทียบฐานะทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศของตนกับประเทศอื่น

ปัจจุบันการจัดทำบัญชีดังกล่าว อยู่ในความรับผิดชอบของกองบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักนายกรัฐมนตรี

ประเภทของรายได้ประชาชาติ

1. ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเบื้องต้น (Gross Domestic Product, GDP) คือมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตได้ภายในประเทศ **โดยยึดอาณาเขตพื้นที่ของประเทศเป็นสำคัญ** กล่าวคือ สินค้าและบริการใดก็ตามที่ผลิตขึ้นภายในประเทศใดจะถือเป็นผลผลิตภายในประเทศนั้น โดยไม่คำนึงว่าทรัพยากรที่นำมาผลิตสินค้านั้นเป็นของชนชาติใด กล่าวคือ ชาวต่างประเทศที่นำทรัพยากรเข้ามาตั้งโรงงานผลิตสินค้าในประเทศไทย ผลผลิตที่ได้จะรวมอยู่ใน GDP ของไทย ในทางตรงข้าม คนไทยที่นำทรัพยากรออกไปผลิตสินค้าในต่างประเทศ ผลผลิตที่ได้ก็จะรวมอยู่ใน GDP ของประเทศนั้น จะไม่นำมารวมไว้ใน GDP ของประเทศไทย

2.ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น (Gross National Product, GNP)

คือมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นด้วยทรัพยากรของประเทศ
ในระยะเวลาหนึ่ง ให้สังเกตว่าสินค้าที่ผลิตขึ้นด้วยทรัพยากรของประเทศ
ไม่จำเป็นต้องมีมูลค่าเท่ากับสินค้าที่ผลิตภายในประเทศเสมอไป อาจ
แตกต่างกันได้ถ้าหากมีการนำทรัพยากรออกไปผลิตในประเทศอื่น และ/
หรือประเทศอื่นนำทรัพยากรเข้ามาผลิตในประเทศไทย ดังนั้น GNP จะ
เท่ากับ GDP เฉพาะเมื่อไม่มีการเคลื่อนย้ายทรัพยากรระหว่างประเทศ แต่
ถ้ามีการเคลื่อนย้ายทรัพยากรระหว่างประเทศ GNP จะต่างกับ GDP
เท่ากับรายได้สุทธิจากต่างประเทศ...**โดยยึดสัญชาติเป็นหลัก...**

ความสัมพันธ์ของ GNP และ GDP โดยเขียนเป็นสมการดังนี้

$$\text{GNP} = \text{GDP} + \text{รายได้สุทธิจากต่างประเทศ(F)}$$

รายได้สุทธิจากต่างประเทศ เป็นส่วนต่างระหว่างรายได้ที่เกิดจาก
พลเมืองของประเทศนั้นได้ในต่างประเทศกับรายได้ของชาว
ต่างประเทศหรือพลเมืองของประเทศอื่นผลิตได้ในประเทศนั้น F
อาจติดลบ หรือเป็นบวก

3. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ หรือ ผลิตภัณฑ์รวมประชาชาติสุทธิ (Net National Product : NNP) หมายถึงผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น (GNP) หักด้วยค่าเสื่อมราคา เพราะต้องการเฉพาะมูลค่าของผลผลิตสุทธิที่ประเทศผลิตได้แท้จริง โดยทั่วไปในการผลิตสินค้านั้นทุนส่วนหนึ่งจะถูกใช้หมดไปในการผลิตในลักษณะที่ทำให้ทุนนั้นเกิดการสึกหรอหรือเสื่อมค่าลงไปทีละน้อย ดังนั้นสินค้าและบริการที่ผลิตได้ทั้งหมดจึงยังไม่ใช่ผลิตภัณฑ์สุทธิที่ระบบเศรษฐกิจผลิตได้แท้จริง จำเป็นต้องหักด้วยค่าเสื่อมราคาเสียก่อน

$$\text{NNP ณ ราคาตลาด} = \text{GNP} - \text{ค่าเสื่อมราคา}$$

4. ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศสุทธิ (Net Domestic Product : NDP) หมายถึงมูลค่าของสินค้าผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเบื้องต้น (GDP) หักด้วยค่าเสื่อมราคา (depreciation) โดยเขียนสูตรได้ดังนี้

$$\text{NDP ณ ราคาตลาด} = \text{GDP} - \text{ค่าเสื่อมราคา}$$

5. รายได้ประชาชาติ หรือผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิคิดตามราคาทุน (National Income : NI) หมายถึงรายได้ประชาชาติหมายถึงผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธินั่นเอง แต่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ (NNP) เพื่อป้องกันการสับสนจึงได้เรียกชื่อแตกต่างกัน ชื่อแตกต่างระหว่างราคาปัจจัยการผลิตและราคาตลาด คือ ราคาปัจจัยผลิตหมายถึงค่าใช้จ่ายโดยตรงในการผลิต ซึ่ง ได้แก่ ค่าจ้าง ค่าเช่า ดอกเบี้ย และกำไร ส่วนราคาตลาดนอกจากจะรวมราคาปัจจัยการผลิตแล้วยังรวมภาษีทางอ้อมธุรกิจไว้ด้วย การหามูลค่ารายได้ประชาชาติจาก NNP จึงจำเป็นต้องหักด้วยภาษีทางอ้อมธุรกิจ

โดยเขียนเป็นสมการดังนี้

$$NI = GNP - \text{ค่าเสื่อมราคา} - \text{ภาษีทางอ้อม}$$

$$NI = NNP - \text{ภาษีทางอ้อม}$$

6. รายได้ส่วนบุคคล (Personal Income : PI หรือ Y) หมายถึง รายได้ทั้งหมดก่อนหักภาษี เงินได้ที่ครัวเรือนได้รับจริงแตกต่างจากรายได้ประชาชาติ คือ รายได้ประชาชาติเป็นรายได้ที่เกิดขึ้นจริงจากการผลิต ซึ่งไม่จำเป็นต้องกลายเป็นรายได้ส่วนบุคคลทั้งหมดเพราะแม้รายได้จะเกิดขึ้นแล้วก็ตาม แต่ถ้า หน่วยผลิตไม่จ่ายให้แก่ครัวเรือนแล้วก็ไม่ถือเป็นรายได้ส่วนบุคคล นอกจากนี้ รายได้ส่วนบุคคลยังประกอบด้วยรายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการผลิต โดยตรงอีกด้วย

โดยเขียนเป็นสมการดังนี้

รายได้ส่วนบุคคล = รายได้ประชาชาติ –
(ภาษีประกันสังคม + ภาษีรายได้บริษัท + กำไรที่ยังไม่ได้จัดสรร) +
เงิน โอน + ดอกเบี้ยที่เอกชนได้รับจากรัฐบาล

7. รายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงหรือรายได้สุทธิส่วนบุคคล (Disposable Income : DI หรือ Y_d) หมายถึงรายได้ทั้งหมดที่ครัวเรือนได้รับมา (PI) ส่วนหนึ่งจะต้องนำมาเสียภาษีเงินได้ส่วนบุคคล (personal income tax) ที่เหลือจึงจะสามารถนำไปใช้จ่ายได้ รายได้ชนิดนี้แสดงถึงอำนาจซื้อ (purchasing power) ที่แท้จริงของประชาชน รวมทั้งความสามารถในการออมด้วย

$$DI = PI - \text{ภาษีเงินส่วนบุคคล}$$

8. รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล(Per Capita Income)

$$\text{รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล} = \frac{NI}{\text{จำนวนประชากร}}$$

รายได้ประชาชาติ ที่เป็นตัวเงินและรายได้ประชาชาติที่แท้จริง

1

รายได้ประชาชาติ ที่เป็นตัวเงิน

เป็นยอดรวมของรายได้ที่^๑ได้รับจากสินค้าและบริการ
ในรอบเวลา 1 ปี โดยคิดตามมูลค่าราคาตลาด

2

รายได้ประชาชาติ ที่แท้จริง

เป็นรายได้ประชาชาติที่คิดตามราคาปีฐาน ซึ่งเป็น
ราคาที่กำหนดให้ปีใดปีหนึ่งเป็นปีฐาน

$$\text{รายได้ประชาชาติที่แท้จริง} = \frac{\text{รายได้ประชาชาติที่เป็นตัวเงินในปีที่คำนวณ} \times \text{ดัชนีราคาปีฐาน}}{\text{ดัชนีราคาในปีที่คำนวณ}}$$

$$\text{รายได้ประชาชาติที่แท้จริง} = \frac{\text{รายได้ประชาชาติที่เป็นตัวเงินในปีที่คำนวณ} \times \text{ดัชนีราคาปีฐาน}}{\text{ดัชนีราคาในปีที่คำนวณ}}$$

ในปี 2550ปริญญาตรี มีเงินเดือน 12,000บาท

ในปี 2558ปริญญาตรี มีเงินเดือน 15,000บาท

ให้หามูลค่าเงินที่แท้จริง ถ้า คำนีราคาในปี 2519 = 110

และคำนีราคาในปี 2558 = 140

$$\text{รายได้ประชาชาติแท้จริงปี 2550} = \frac{12000}{110} \times 100 = 10909.09$$

$$\text{รายได้ประชาชาติแท้จริงปี 2558} = \frac{15000}{140} \times 100 = 10714.29$$

ข้อสังเกตเกี่ยวกับรายได้ประชาชาติ

1. สินค้าและบริการขั้นสุดท้ายบางอย่างได้มีการผลิตจริงแต่ไม่ได้ซื้อขายผ่านตลาดจะไม่นับเป็นรายได้ประชาชาติ
2. กิจกรรมผิดกฎหมายจะไม่ได้มีการบันทึกรวมไว้ในรายได้ประชาชาติ
3. รายได้ที่เกิดจากอาชีพอิสระต่างๆ ที่ไม่ได้บันทึกหรือบันทึกต่ำกว่าความเป็นจริงทำให้รายได้ประชาชาตินั้นต่ำกว่าความเป็นจริง
4. รายได้ประชาชาติไม่ได้ให้ความสำคัญต่อเวลาว่างของบุคคล
5. รายได้ประชาชาติไม่ได้แสดงให้เห็นถึงการกระจายสินค้าและบริการว่าถูกแบ่งสรรอย่างไร
6. รายได้ประชาชาติไม่คำนึงถึงความเสียหายที่การผลิตก่อให้เกิดขึ้นแก่สังคม

แนวคิดใหม่เกี่ยวกับการวัดรายได้ประชาชาติ

การวัดรายได้ประชาชาติในระยะแรกได้ให้ความสำคัญกับการรวบรวมข้อมูลที่เกิดจากการผลิตสินค้าและบริการของประเทศภายในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งก็เป็นประโยชน์ในเรื่องของการวิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจ การวางแผนและการกำหนดนโยบายต่างๆ อย่างไรก็ตามในระยะหลังแนวคิดของการพัฒนาเศรษฐกิจได้ให้น้ำหนักมากขึ้นในเรื่องของการกระจายรายได้ การมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุข มีสิทธิเสรีภาพและทางเลือกในการดำรงชีวิต ตลอดจนความสมดุลระหว่างการดำเนินชีวิตและการดำรงอยู่อย่างยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม

ความสุขมวลรวมประชาชาติ หรือ GNH

ภูฏานได้สร้างแนวคิดใหม่ในการนิยามความเจริญก้าวหน้าแบบองค์รวม โดยการวัดความอยู่ดีมีสุขที่แท้จริงมากกว่าการบริโภค และกลายเป็นผู้นำในการเผยแพร่แนวคิดเรื่อง “ความสุขมวลรวมประชาชาติ” (Gross National Happiness : GNH) ซึ่งแนวคิดเรื่อง GNH ริเริ่มโดย King Jigme Singye Wangchuck กษัตริย์ภูฏาน ตั้งแต่วันที่ทรงขึ้นครองราชย์

GDH : Gross Domestic Happiness

(ความสุขมวลรวมภายในประเทศ)

คือ ความสุขของประชากรภายในประเทศ

GNH : Gross National Happiness

(ความสุขมวลรวมประชาชาติ)

คือ ความสุขของประชากรของประเทศ

การคำนวณรายได้ประชาชาติ

จากการที่ระบบเศรษฐกิจมีการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการและปัจจัยการผลิตต่างๆ โดยใช้เงินเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน ดังนั้นการทำความเข้าใจวิธีการคำนวณรายได้ประชาชาติสามารถทำได้โดยการพิจารณาจากกระแสการหมุนเวียนของธุรกรรมทางเศรษฐกิจหรือวงจรเศรษฐกิจ การวัดรายได้ประชาชาติหรือคำนวณได้ 3 วิธี คือ

1. การคำนวณทางรายได้ (Income Approach)
2. การคำนวณทางรายจ่าย (Expenditure Approach)
3. การคำนวณทางผลิตภัณฑ์ (Product Approach)

1. **คำนวณทางด้านรายได้ (Income Approach) :** การคำนวณหา รายได้ทางด้านรายได้ โดยรายได้ของผู้บริโภครวมมี 4 ทางคือ

Wage = ค่าจ้างแรงงานนับเป็นส่วนหนึ่งของ NI

Interest = ดอกเบี้ย

Rents = ค่าเช่า

Profit = กำไร

$$NI = Wage + Interest + Rents + Profit$$

$$NI = W + I + R + P$$

เมื่อรวมผลตอบแทนที่เข้าของปัจจัยการผลิตทั้ง 4 ประเภทไว้เรียบร้อยแล้ว
ผลลัพธ์ที่ได้ก็คือ “ตัวเลขรายได้ประชาชาติ”

- ค่าตอบแทนแรงงาน (Compensation of Employees)
- รายได้ของบุคคลในรูปค่าเช่า (Rental Income of Persons)
- รายได้จากดอกเบี้ยสุทธิ (Net Interest)
- กำไรของบริษัท (Corporation Profits)
- รายได้ขององค์การธุรกิจที่มีใช้นิติบุคคล (Proprietors Income)
- รายได้ของรัฐบาล (Government Income)

2. คำนวณทางด้านรายจ่าย (Expenditure Approach) การคำนวณตามวิธีที่นี้เป็น การคำนวณหาผลรวมของรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคและรายจ่ายเพื่อการลงทุนทั้งสิ้น รวมรายการเหล่านี้เข้าด้วยกัน คือ

1. รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของเอกชน (C)
2. รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการของรัฐบาล (G)
3. รายจ่ายเพื่อการลงทุนของเอกชน (I)
4. รายจ่ายสุทธิต่างประเทศสำหรับค่าสินค้าและบริการ (X-M)

$$\text{GDP} = C + I + G + (X - M)$$

เมื่อ Y = รายได้ประชาชาติ

C = รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของเอกชน

I = รายจ่ายเพื่อการลงทุนของเอกชน

G = รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการของรัฐบาล

$(X - M)$ = รายจ่ายสุทธิต่างประเทศหรือการส่งออกสุทธิ

3. การคำนวณรายได้ประชาชาติทางด้านผลิตภัณฑ์ (Product Approach) เป็นการคำนวณรายได้ประชาชาติที่ขจัดปัญหาการนับซ้ำ(Double Counting) ซึ่งกระทำได้ 2 วิธี

3.1 คิดเฉพาะมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย
วิธีนี้เป็นได้เฉพาะทางทฤษฎีเท่านั้น ในทางปฏิบัติกระทำได้ยากมาก กล่าวคือ เป็นการยากที่จะจำแนกว่า สินค้าใดเป็นสินค้าขั้นสุดท้าย และสินค้าใดเป็นสินค้าขั้นกลาง

3.2 คิดแบบมูลค่าเพิ่ม วิธีนี้เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง เพราะมูลค่าเพิ่ม หมายถึง มูลค่าของผลิตภัณฑ์ที่ขายหักด้วยมูลค่าวัตถุดิบหรือ สินค้าชั้นกลาง

ลำดับขั้นการผลิต	มูลค่าราคาสลัด	มูลค่าเพิ่ม
ข้าว	500 ล้านบาท	500
แป้งข้าวเจ้า	800 ล้านบาท	300
ขนมจีน	1,200 ล้านบาท	400
	2,500 ล้านบาท	1,200

แนวคิดใหม่เกี่ยวกับการวัดรายได้ประชาชาติ

การวัดรายได้ประชาชาติในระยะแรกได้ให้ความสำคัญกับการรวบรวมข้อมูลที่เกิดจากการผลิตสินค้าและบริการของประเทศภายในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งก็เป็นประโยชน์ในเรื่องของการวิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจ การวางแผนและการกำหนดนโยบายต่างๆ อย่างไรก็ตามในระยะหลังแนวคิดของการพัฒนาเศรษฐกิจได้ให้น้ำหนักมากขึ้นในเรื่องของการกระจายรายได้ การมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุข มีสิทธิเสรีภาพและทางเลือกในการดำรงชีวิต ตลอดจนความสมดุลระหว่างการดำเนินชีวิตและการดำรงอยู่อย่างยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม

กำหนดให้ข้อมูลต่อไปนี้เป็นค่าใช้จ่ายของประเทศ

ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของประชาชน	24500	ล้านบาท
ค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุนของภาคเอกชน	18500	ล้านบาท
ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาประเทศ	9500	ล้านบาท
ค่าใช้จ่ายเพื่อการสร้างรถไฟฟ้า	20000	ล้านบาท
มูลค่าการส่งออก	7500	ล้านบาท
มูลค่าการนำเข้า	6800	ล้านบาท

รายได้สุทธิจากต่างประเทศ	- 2000	ล้านบาท
ค่าใช้จ่ายลงทุน	760	ล้านบาท
ภาษีทางอ้อม	540	ล้านบาท
จำนวนประชากร	5	ล้านคน

จงหา

1. GNP

2. GDP

3. NI

4. NNP

5. รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล

$$\text{GDP} = C + I + G (X - M)$$

$$C = 24500$$

$$I = 18500$$

$$G = 9500 + 20000$$

$$X-M = 7500-6800$$

$$\text{GDP} = 73200 \dots \dots \dots (2)$$

$$\text{GNP} = \text{GDP} + \text{รายได้สุทธิจากต่างประเทศ}$$

$$\text{GNP} = 73200 - 2000$$

$$= 71200 \dots \dots \dots (1)$$

$$\text{NI} = \text{GNP} - \text{ค่าใช้จ่ายกนทุน-ภาษีทางอ้อม}$$

$$\text{NI} = 71200 - 760 - 540$$

$$\text{NI} = 69900 \dots \dots \dots (3)$$

$$\text{NNP} = \text{GNP} - \text{ค่าใช้จ่ายกนทุน}$$

$$= 71200 - 760$$

$$= 70440 \dots \dots \dots (4)$$

$$\text{รายได้ต่อหัว} = \frac{\text{NI}}{\text{จำนวนประชากร}}$$

$$\text{รายได้ต่อหัว} = \frac{69900}{5}$$

$$= 13980 \text{ บาท/คน} \dots \dots (5)$$

แบบฝึกหัด

1. ข้อมูลต่อไปนี้เป็นรายได้ของประเทศ

• รายได้จากการทำงาน	8000	ล้านบาท
• รายได้จากการให้เช่าของกิจการ	2500	ล้านบาท
• รายได้จากการดำเนินธุรกิจให้เช่า	6000	ล้านบาท
• รายได้จากการให้เช่าของบุคคล	1250	ล้านบาท
• รายได้จากการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ	3200	ล้านบาท
• รายได้จากการลงทุนทางการเงิน	1460	ล้านบาท
• ค่าเสื่อมราคา	480	ล้านบาท
• ภาษีทางอ้อม	250	ล้านบาท
• รายได้สุทธิจากต่างประเทศ	800	ล้านบาท
. จำนวนประชากร	25	ล้านคน

จงหา ก. GNP ข. GDP ค. NNP ง. NI จ. รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล

2. กำหนดให้	GNP	=	9,600	ล้านบาท
	NI	=	8,300	ล้านบาท
	ค่าเสื่อมราคา	=	600	ล้านบาท
	จำนวนประชากร	=	2	หมื่นคน
	จงหา			

ก. NNP

ข. ภาษีทางอ้อม

ค. รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล

2. ถ้า	GNP	=	9,600	ล้านบาท
	NI	=	8,300	ล้านบาท
	ค่าเสื่อมราคา	=	600	ล้านบาท
	จำนวนประชากร	=	2	หมื่นคน
	จงหา			

ก. NNP

ข. ภาษีทางอ้อม

ค. รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล

สรุป

$$1. \text{GNP} = \text{GDP} + \text{รายได้สุทธิจากต่างประเทศ(F)}$$

$$2. \text{NNP ณ ราคาตลาด} = \text{GNP} - \text{ค่าเสื่อมราคา}$$

$$3. \text{NDP ณ ราคาตลาด} = \text{GDP} - \text{ค่าเสื่อมราคา}$$

$$4. \text{NI} = \text{GNP} - \text{ค่าเสื่อมราคา} - \text{ภาษีทางอ้อม}$$

$$5. \text{NI} = \text{NNP} - \text{ภาษีทางอ้อม}$$

$$6. \text{รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล} = \frac{\text{NI}}{\text{จำนวนประชากร}}$$